

[C. C. Heilesen.]

man vilde skabe en Ordning, hvorefter en Højesteretsdom kunde bero derpaa, at 3 Højesteretsdommere havde overstemt dels de 2 andre Højesteretsdommere og dels eventuelt 2 af Landsrettens Dommere, som havde stemt for en bestemt Affattelse af Landsretsdommen. Jeg tror, at efter den Betydning Højesteretsdomme har og bør have, vilde det være betænkeligt, om man i alt Fald vilde gaa under 7. Men ogsaa dette er jo et Spørgsmaal, som nærmere kan overvejes, og som jeg kun her har berørt paa den Foranledning, der er givet fra anden Side.

Til denne Gruppe af Ændringsforslag hører ogsaa det af det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 1 stillede Ændringsforslag, hvorefter Landsretterne i Sø- og Handelsager, der behandles af Landsretterne i første Instans, skal bestemme, at Landsretten skal tiltrædes af 2 sø- og handelskyndige Dommere; det hedder ikke som efter Forslaget: Retten kan bestemme. Efter den vide Betydning, hvori Retsplejelovens § 9 tager Sø- og Handelsager, idet hverved forstaaes alle borgerlige Sager, i hvilke Fagkendskab til Sø- eller Handelsforhold skønnes at være af Betydning, vil en Gennemførelse af det stillede Ændringsforslag uden at medføre noget af praktisk Værdi utvivlsomt ofte fremkalde unødigt Arbejde og tillige unødigt Besvær for de fagkyndige Lægdommere. Det vilde være lidet hensigtsmæssigt at gennemføre et saadant Forslag, der vilde medføre Ulemper, naar man tager Begrebet Sø- og Handelsager i saa vid en Betydning, som man tager det efter Retsplejelovens § 9, hvorefter det er nok, at Fagkendskab til Søforhold eller Handelsforhold skønnes at være af Betydning ved Afgørelsen af den foreliggende Sag.

Endelig vil jeg i Forbindelse med denne Gruppe gøre et Par Bemærkninger om det Ændringsforslag, Nr. 14, der med Hensyn til Adgangen til Dommerembeder tilsigter at ligestille Politiembedsmænd udenfor København med Politiembedsmænd i København. Dette Forslag er tiltraadt af det staaende Retsplejeudvalg, som det vil ses af Betænkningen, Underbilag til Bilag 6, og jeg har ikke set nogen virkelig betydningsfuld Grund anført for, at man paa dette Punkt skulde stille Politiembedsmænd udenfor København daarligere end saadanne i København. Det forekommer mig ret uforstaaeligt, at man ikke paa dette Punkt har kunnet naa Enighed. Jeg vil i hvert Fald gerne anbefale dette Ændringsforslag.

Den tredje Gruppe af Ændringsfor-

slag, hvorom jeg vil gøre nogle Bemærkninger, er de Ændringsforslag, der vedrører Sagførervæsenet. Bortset fra de Ændringsforslag, der tilsigter at muliggøre Stadfæstelsen af den nye Vedtægt for Sagførersamfundet, har Drøftelsen her jo drejet sig dels om Spørgsmaalet om en særlig Prøve for Højesteret, dels ogsaa om det som Bilag 18 aftrykte Andragende fra de Underretssagførere, der ved Retsplejelovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 havde Beskikkelse som Sagførere, og som derfor har Ret til at møde for Landsretten, om, at det maatte blive tilstaaet dem, at de efter indgiven Begæring maatte have Ret til at betegne sig som Landsretssagførere. Jeg hører til det Mindretal, der havde ønsket, at Udvalget havde afventet Retsplejeudvalgets Erklæring om dette Spørgsmaal, og at man paa Grundlag af denne havde taget Stilling til dette Andragende, der ogsaa tidligere har været fremme, og jeg vil udtale Haabet om, at det, nu da det ikke er lykkedes til anden Behandling, saa i hvert Fald maa lykkes til tredje Behandling at naa til en for disse Sagførere tilfredsstillende Løsning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgangen til at procedere i Højesteret findes der jo i Betænkningen, som allerede nævnt, et righoldigt Materiale. Der findes Højesterets Erklæring i Betænkningen, Underbilag 1 til Bilag 7, det staaende Retsplejeudvalgs Erklæring og Sagførerraadets Udtalelser i Underbilagene til Bilag 8; og da Enighed er naaet i Udvalget, havde jeg for mit Vedkommende ikke tænkt at komme nærmere ind herpaa. Men selv om jeg vedblivende mener, at der ikke er Grund til nogen særlig indgaaende Forhandling om Spørgsmaalet, naar man dog er enig om Resultatet, som det nu foreligger, maa jeg dog med den Foranledning, Bemærkninger fra anden Side giver, fremsætte et Par Udtalelser derom.

Hvordan man nu end ser paa dette Spørgsmaal — og ogsaa dette Spørgsmaal hører til dem, hvorom der er Uenighed indenfor de forskellige Partier —, forekommer det mig i hvert Fald, at det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen ikke havde haft nødig at søge Begrundelsen for sine Synspunkter i de Bemærkninger, han fremsatte. Det ærede Medlem nævnte, at man havde talt om, at uvedkommende Hensyn havde gjort sig gældende ved Højesterets Afgørelse af dette Spørgsmaal. Ja, saadanne Beskyldninger kan man jo altid fremsætte, men jeg tror, at det i det foreliggende Tilfælde vil være umuligt blot at